

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

**ประสิทธิผลการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม
ของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
สาธารณสุขชุมชนวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา**
**Effectiveness of Integrated Learning Activity
in Arts and Culture Maintaining to Development a
Cultural Competence among Students, Bachelor of
Public Health (Program in Community Health)
Sirindhorn College of Public Health Yala**

อุบลทิพย์ ไชยแสง* นิวัต ไชยแสง และอุไรวรรณ ศิริธรรมพันธ์ุ
Ubontip Chaisang* Niwat Chaisang and Uraiwan Sirithammaphan

วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
Sirindhorncollege of public health Yala

*E-mail: ubontip20@hotmail.com

Received: Sep 12, 2019

Revised: Mar 16, 2020

Accepted: Mar 26, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนหลัง และการศึกษาเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คน ระหว่างมีนาคมถึงพฤษภาคม 2561 เครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล รูปแบบการจัดการเรียนการสอนการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แบบวัดสมรรถนะทางวัฒนธรรมค่านวนค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ผลการทดสอบ เท่ากับ .89และแนวคำถาม

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

สนทนากลุ่มวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ทดสอบเปรียบเทียบ และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักศึกษา พบว่าก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การบูรณาการการทำงานศิลปะวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีสมรรถนะทางวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการสามารถพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรมของผู้เรียนได้ ส่งผลให้เข้าใจในความต่างทางวัฒนธรรม

คำสำคัญ: การบูรณาการการทำงานศิลปะวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนสมรรถนะทางวัฒนธรรมนักศึกษาหลักสูตรสาขารัฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน

Abstract

This research is a mixed method design, adopting quasi-experimental research with one group pre and posttest design and qualitative study. The data was collected from 39 samples between March to May 2018. The data was collected from a demographic data questionnaire, an integrated learning activity in arts and culture, and a cultural competence assessment tool. Reliability was examined by Cronbach's alpha coefficients ($\alpha = .89$), and a focus group discussion guide. Data analysis was based on descriptive statistics, paired t-test and content analysis. The assessment of students' cultural performance found that before and after integrating arts and culture in teaching and learning, students have increased their cultural competence with a statistically significant difference at .01 level.

The results of this study conclude that the integration of arts and culture with teaching and learning can develop cultural competencies of the learners, resulting in more understanding of cultural differences.

Keywords: Integrated Learning Activity in Arts and Culture Maintaining, Cultural Competence, Students Bachelor of Public Health (Program in Community Health)

บทนำ

สถาบันพระบรมราชชนก ได้กำหนดทิศทางของการพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และทิศทางการพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการพัฒนาตามปรัชญาการสาธารณสุขแนวใหม่คือ การเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง แบบบูรณาการและเน้นชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อผลิตบุคลากรที่มีความรู้และสมรรถนะเชิงวิชาชีพ มีความคิดวิจารณ์ญาณและความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของความเข้าใจมนุษย์และสังคมที่เป็นจริง สามารถนำความรู้ประยุกต์ไปสู่การปฏิบัติทั้งการให้การดูแลรักษา การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพร่างกาย ตลอดจนการสนับสนุนบทบาทของประชาชนในการดูแลสุขภาพตนเองตามศักยภาพที่เป็นจริง การจัดการสอนแบบบูรณาการจึงจำเป็นต้องมีการปรับการเรียนการสอนใหม่ที่แต่เดิมเป็นการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระและสมรรถภาพเชิงวิชาชีพเป็นสำคัญ มาเป็นเน้นความเข้าใจมนุษย์ ชุมชน สังคม และความเป็นจริงผสมผสานกับความรู้ทางวิชาการและทางวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนนอกจากมีความรู้ทักษะทางวิชาชีพ และวัฒนธรรม แล้วยังต้องเข้าใจชีวิตจริงเพื่อเป็นฐานในการให้บริการทางสุขภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ตลอดจนสามารถประยุกต์ความรู้และถ่ายทอดเพื่อพัฒนาศักยภาพการดูแลตนเองของประชาชนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร Phrombuasri et al (2014)

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

วัฒนธรรมของคนแต่ละสังคมมีความหลากหลายวัฒนธรรมสามารถมองได้ในสองมิติคือ มิติของกระบวนการที่มองว่าวัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น วิถีการกิน วิถีการนอน การอยู่ร่วมกระบวนการอบรม ปลุกฝังเรื่องต่างให้กับคนในสังคม ซึ่งมีความแตกต่างหรือเหมือนกันในแต่ละสังคม และคนที่มีวัฒนธรรมต่างกันจะมีรูปแบบการดูแลสุขภาพที่ต่างกันตามความเชื่อและวัฒนธรรมของกลุ่มคนนั้น ๆ ในสังคมมนุษย์ทุกสังคมมีวัฒนธรรม ดำรงอยู่ในฐานะองค์ประกอบสำคัญ เพื่อเป็นตัวกำหนดสภาพหรือลักษณะของสังคม เป็นแบบแผนในการปฏิบัติตัว การให้คุณค่าในการดำรงและดำเนินชีวิต ของคนในสังคม เป็นตัวกำหนดพฤติกรรม หรือความประพฤติของมนุษย์ในแต่ละสังคม รวมทั้งเป็นตัวกำหนดนิยามความหมายและแบบแผนทางสุขภาพด้วย วัฒนธรรม และสุขภาพ จึงเป็นสิ่งที่สัมพันธ์ เชื่อมร้อย และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างเป็นพลวัต แตกต่างกันไป ในแต่ละสังคมวัฒนธรรม Siriphan (2011)

การจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม บุคลากรทางด้านสุขภาพ จึงต้องตระหนักและมีความไวเชิงวัฒนธรรม โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของคนในสังคม ตั้งแต่ความต่างทางด้านเพศ ภาษา ภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ และ ชาติพันธุ์โดยการแสดงออกซึ่งความเข้าใจ ยอมรับ เคารพ เอาใจใส่ในความแตกต่าง และไม่ตีค่าหรือให้ การตัดสินใจว่าถูกหรือผิดในวัฒนธรรมที่แตกต่าง เหล่านั้นออกไป เนื่องจากผู้ใช้บริการที่มาใช้บริการนั้น เป็นผู้ที่มีความหลากหลายทั้งด้านเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ รวมถึงวัฒนธรรมตระหนักถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของผู้ใช้บริการ เพื่อช่วยให้ส่งเสริมคุณภาพการบริการ เกิดบริการที่มีความเหมาะสมกับบริบทของผู้ใช้บริการทั้งด้านเชื้อชาติ ภาษา และวัฒนธรรม ซึ่งจะช่วยให้ผลลัพธ์ทางสุขภาพดีขึ้น สมรรถนะเชิงวัฒนธรรมจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะ ช่วยให้เกิดความเสมอภาคและความเท่าเทียมในการ ได้รับบริการทางสุขภาพ Hiranchunha et al. (2007)

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นการนำพันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไปเชื่อมโยงรวมกับการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการสืบสาน และธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ Sirindhorn college of public health Yala (2017) ซึ่งการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับกระบวนการวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จะส่งผลดีต่อการพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการดำเนินงานตาม สภาพจริง เกิดเครือข่ายของการเรียนรู้ พัฒนาและเพิ่มพูนทักษะการปฏิบัติงานสู่มาตรฐานของการทำงานได้ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของวิชากับการปฏิบัติจริง และสามารถเชื่อมโยงให้เป็นเนื้อเดียวกันได้ ส่งผลต่อทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษา Timsuwan andSunsern (2012)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาประสิทธิผลการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา เพื่อเป็นแนวทางการสร้างเสริมประสิทธิภาพการศึกษา และสามารถปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน อีกทั้งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะในหมวดวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และตระหนักในการปฏิบัติงานด้านการดูแลสุขภาพด้วยสมรรถนะทางวัฒนธรรมแก่ผู้รับบริการในชุมชนภายหลังสำเร็จการศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินประสิทธิผลการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) แบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อนหลัง (One group Pre – Post test design) และการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลาผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

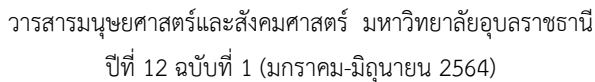
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ทุกคน จำนวน 39 คนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการสร้างเสริมสุขภาพ และการให้คำปรึกษา และวิชาสุขภาพจิตชุมชน ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา จากการสุ่มแบบเจาะจง และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้น และจัดทำเป็นแผนการสอนประกอบด้วยการจัดให้มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละแบบสอดคล้องกับบูรณาการโดยนำศาสตร์องค์ความรู้ของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้จัดการเรียนการสอนเข้ากับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในรายวิชาการสร้างเสริมสุขภาพและการให้คำปรึกษา และรายวิชาสุขภาพจิตชุมชน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

ส่วนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวัฒนธรรมของ Songwatana et al. (2009) ที่พัฒนามาจากแบบประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรม IAPCC-R ของ Campinha-Bacote (1999) และผู้วิจัยเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ จำนวน 16 ข้อ (คะแนนเต็ม 64) ใช้มาตราวัดแบบลิเกตรระดับ 1-4 ประเมินสมรรถนะเฉพาะ 4 ด้าน คือ (1) ด้านการตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม 4 ข้อ(2) ด้านทักษะเกี่ยวกับวัฒนธรรม 6 ข้อ (3) ด้าน การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรม 3 ข้อ และ (4) ด้านความปรารถนาที่จะมีสมรรถนะทางวัฒนธรรม 3 ข้อ รวมทั้งหมด 16 ข้อ

186

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาความตรงด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวัฒนธรรม และแบบสัมภาษณ์นักศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหากับความครอบคลุมรอบแนวคิดและความชัดเจนของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำเครื่องมือไปทดลองใช้ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2560 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขารณสาขาศาสตร์) จำนวน 20 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในแต่ละขั้นตอน และพิทักษ์สิทธิ์ในการทำวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ทำการประเมินกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวัฒนธรรมวัดสมรรถนะทางวัฒนธรรมก่อนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาขารณสาขาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสาขารณสาขาศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยการสาขารณสาขาสีรินธร จังหวัดยะลา

ระยะที่ 2 ทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนการบูรณาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาขารณสาขาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสาขารณสาขาศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัยการสาขารณสาขาสีรินธร จังหวัดยะลา

ระยะที่ 3 ทำการประเมินผู้เรียนโดยใช้แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับสมรรถนะทางวัฒนธรรมหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

การบูรณาการการทำงานศิลปะวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม และ
การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์รายกลุ่ม และให้นักศึกษา
เขียนรายงานสะท้อนคิดเป็นรายบุคคล

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าวิจัยพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมการวิจัย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
โดยทำการชี้แจงวัตถุประสงค์การให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาก่อนเข้าร่วมการวิจัย พร้อม
ทั้งชี้แจงเพื่อแจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะ
เป็นไปตามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่าง สามารถถอนตัวจากการวิจัยได้โดยไม่มี
ผลกระทบใด ๆ และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะเก็บเป็นความลับใช้เพื่อการ
วิจัยเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมก่อน
การทดลอง หลังการทดลอง ด้วยสถิติทดสอบแบบ t-test

2) วิเคราะห์ผลการใช้ประสิทธิผลรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
การบูรณาการการทำงานศิลปะวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา
สมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตร
สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุข
สิรินธร จังหวัดยะลา จากการสนทนากลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content
Analysis)

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน เพื่อศึกษาประสิทธิผล
การบูรณาการการทำงานศิลปะวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อ
พัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ซึ่งเก็บ
ข้อมูลจากประชากรที่ศึกษา จำนวน 39 คน ระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

2561 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นตารางประกอบการบรรยาย ตามลำดับ
ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.40
อายุเฉลี่ย 19.69 ปี และมีเกรดเฉลี่ยสะสมเฉลี่ย 2.53

ส่วนที่ 2 ข้อมูลประสิทธิภาพการบูรณาการการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
กับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษา
หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการ
สาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา

ผู้วิจัยศึกษาทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนการบูรณาการ
ทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กับจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทาง
วัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุข
ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัด
ยะลา เป็น 2 ส่วน ได้แก่

**2.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักศึกษา
วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ก่อนและหลังเข้าร่วมการทํานุ
บำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะทาง
วัฒนธรรม**

จากการประเมินผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะทาง
วัฒนธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ก่อนและหลัง
เข้าร่วมการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน ผลการพบว่า
นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะทางวัฒนธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตาราง

Table 1 comparing the average scores of cultural competencies of students of Sirindhorn College of Public Health, Yala Province, before and after participating in art and culture preservation and teaching.

Sample testing	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
Before participating	39	2.35	0.39	-12.459*	.000
After participating	39	3.50	0.35		

* p <.01

จากตารางแสดงว่านักศึกษาที่มีคะแนนสมรรถนะทางวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 วิเคราะห์ผลการใช้ประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนการสอน
การบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา จากการสนทนากลุ่ม(Focus group) และการสะท้อนคิดรายบุคคล

จากการสนทนากลุ่ม(Focus group) และการสะท้อนคิดรายบุคคลพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการเรียนการสอนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา มีผลการสะท้อนคิด และให้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มว่าการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการ

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

เรียนการสอนสามารถเพิ่มสมรรถนะทางวัฒนธรรม ตามหัวข้อด้านสมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) การตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม (Cultural awareness)

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสามารถส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมได้โดยภายหลังการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้วยการมอบหมายงาน และการให้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้นักศึกษาตระหนักว่าศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นรากเหง้าของตนเอง

ตัวอย่างความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง

“คือดีมากค่ะอาจารย์ อย่างเช่นกลุ่มพวกหนูเลือกเรื่องการแสดงร้องเงง ซึ่งเป็นการแสดงพื้นบ้าน มีประวัติมาอย่างยาวนาน และเป็นการแสดงที่ถ่ายทอดต่อกันมา แล้วเมื่อนำมาประยุกต์ก็สามารถเป็นทำออกกำลังกายได้ด้วยค่ะ”

“ศิลปวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่แสดงถึงรากเหง้า และจิตวิญญาณของพวกเรา นะคับ บรรพบุรุษของเราสร้างสรรค์สิ่งเหล่านี้มา เราควรอนุรักษ์กันต่อไปคับ”

(2) การมีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม (Cultural knowledge)

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสามารถส่งเสริมการมีองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมได้โดยภายหลังการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้วยการมอบหมายงาน และการให้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ทำให้นักศึกษามีความรู้มากยิ่งขึ้นในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายและมีมากขึ้นเมื่อได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มในหัวข้อที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง

“การเรียนครั้งนี้ทำให้ผมทราบว่าศิลปวัฒนธรรมหลายอย่างเป็นอย่างไร เมื่อก่อนไม่เคยทราบประวัติของแต่ละอย่าง แต่ตอนนี้รู้มากขึ้นคับ โดยเฉพาะตอนที่เพื่อน ๆ มานำเสนอ ก็ยิ่งทำให้มีความรู้เกี่ยวกับการแสดงต่างๆ มากขึ้น เช่น เรื่องหนังตะลุง ก็ทำให้ผมรู้จักตัวหนังตะลุงมากขึ้นคับ”

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

“นอกเหนือจากตอนที่เพื่อนนำเสนอกับงานที่เราต้องทำเป็นรายงานส่งอาจารย์แล้ว ตอนที่ต้องทำไวนิลจัดเป็นนิทรรศการเราก็ต้องประชุมปรึกษาวิเคราะห์จากความรู้ที่เราศึกษาค้นคว้ามาจัดทำเป็นนิทรรศการด้วยค่ะ”

(3) การมีทักษะเกี่ยวกับวัฒนธรรม (Cultural skill)

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสามารถส่งเสริมทักษะเกี่ยวกับวัฒนธรรมได้โดยภายหลังการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้วยการมอบหมายงาน การฝึกทักษะการแสดงศิลปวัฒนธรรม โดยประยุกต์ใช้กับการสร้างเสริมสุขภาพ และสร้างเสริมสุขภาพจิต ในชุมชนทำให้นักศึกษามีทักษะมากยิ่งขึ้นในหัวข้อที่ได้รับมอบหมายและมีมากขึ้นเมื่อได้มีการแลกเปลี่ยนทักษะกันระหว่างกลุ่มในหัวข้อที่แตกต่างกัน

ตัวอย่างความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง

“หนูไม่เคยรู้แบบนี้มาก่อนเลยคะ พอดีมาเรียน และมีงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ พวกเราก็ต้องมาฝึกกัน ก็ไม่ยากนะคะ สนุกดีคะ แล้วก็เป็นการออกกำลังกาย และสร้างความสุขทั้งพวกเรา และผู้สูงอายุที่เราไปแสดงให้ดูด้วยค่ะ”

“หนูว่าดีคะ ได้ลองคิดลองทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ โดยเฉพาะต้องมาแสดงต้องฝึกอะไรแบบนี้ ทำหายดีคะ แล้วพอลองทำดูก็ไม่ยากคะ ต่อไปหนูว่าหนูพอจะสอนน้อง ๆ ได้แล้วด้วยค่ะ”

(4) ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการต่างวัฒนธรรม (Cultural encounter)

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสามารถส่งเสริมส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการต่างวัฒนธรรมได้โดยภายหลังการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้วยการมอบหมายงาน ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย นักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ศึกษากันระหว่างกลุ่มในหัวข้อที่แตกต่างกันและการลงการทำกิจกรรมในพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลาย

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

ทางด้านวัฒนธรรม ก็ทำให้นักศึกษาสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งเป็น
ผู้รับบริการต่างวัฒนธรรมได้

ตัวอย่างความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง

“หนูเป็นเด็กต่างพื้นที่มาจากภาคกลางไม่ค่อยเห็นวัฒนธรรมแบบนี้
พออาจารย์มาทำงานแล้วมานั่งหาความรู้ทบทวนก็ทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ
เพิ่มขึ้นยังตอนที่ลงพื้นที่ศูนย์สาธารณสุขก็ได้พูดคุยกับคุณลุงคุณป้าต่างศาสนา
ต่างวัฒนธรรมเป็นอะไรที่ช่วงแรกก็ไม่ค่อยกล้าแต่ก็ฝึกให้ดีขึ้นได้ ขอขอบคุณอาจารย์
ค่ะ”

“หนูว่าดีค่ะได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ต่างความคิดต่างศาสนา
ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันนอกเหนือจากการเรียนร่วมกัน รวมถึงได้ทำกิจกรรม
กับบุคคลภายนอกที่ต่าง”

(5) การมีความปรารถนาที่จะมี สมรรถนะทางวัฒนธรรม (Cultural
desire)

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณา
การการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสามารถส่งเสริมส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับ
ผู้รับบริการต่างวัฒนธรรมได้โดยภายหลังการเรียนการสอนด้วยการบูรณาการกับ
การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้วยการมอบหมายงาน ในหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย
นักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ศึกษากันระหว่าง
กลุ่มในหัวข้อที่แตกต่างกันและการลงการทำกิจกรรมในพื้นที่ซึ่งมีความหลากหลาย
ทางด้านวัฒนธรรม ก็ทำให้นักศึกษาสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งเป็น
ผู้รับบริการต่างวัฒนธรรมได้

อภิปรายผล

การศึกษาประสิทธิภาพผลการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับ
การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษา
หลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัย

การสาธารณสุขสุรินธร จังหวัดยะลา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสุรินธร จังหวัดยะลา ชั้นปีที่ 1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า การบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม สามารถเพิ่มสมรรถนะทางวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา ซึ่งกล่าวได้ว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยวิธีการบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา ได้ใช้วิธีการสอนให้นักศึกษามีการตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมโดยให้เข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น คือการให้นักศึกษาได้ศึกษาข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการใช้ศิลปวัฒนธรรมมาประยุกต์ใช้กับการสร้างเสริมสุขภาพจิต นักศึกษาได้นำข้อมูลมา พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ และเปิดใจกว้างยอมรับวัฒนธรรมของผู้อื่นที่ต่างไปจากตน ดังการให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาในกลุ่ม และสะท้อนคิดของนักศึกษา พบว่านักศึกษารู้สึกแปลกใหม่ที่ไม่เคยศึกษามาก่อน รวมถึงการได้พูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนยังทำให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การทราบข้อมูลในพื้นที่ต่างวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ต่างวัฒนธรรม สอดคล้องกับการศึกษาของ Siriphan and Choodam (2015) ศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลในการพยาบาลหญิงตั้งครรภ์ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีกระบวนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการพยาบาลหญิงตั้งครรภ์และใช้วิธีการสอนให้เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น เรียนรู้ประสบการณ์ตรงบนความแตกต่างทางวัฒนธรรม และประยุกต์ใช้ความรู้ในการวางแผนการพยาบาลผู้รับบริการให้สอดคล้องกับวัฒนธรรม นักศึกษาเกิดการแลกเปลี่ยน ความรู้ความคิด กับเพื่อนทำให้เกิดความรู้ในเรื่องขนบธรรมเนียม

ประเพณี ความเชื่อที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันในพื้นที่ เป็นการเข้าถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างเต็มรูปแบบ

นอกจากนี้ยังกล่าวได้ว่า การบูรณาการด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นสิ่งใหม่เป็นเรื่องที่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพและรับรู้จากการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวจึงเกิดเป็นความรู้เชิงนามธรรมทำให้ไม่สามารถเข้าใจแบบเป็นรูปธรรมได้ชัดเจน รูปแบบการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม และได้ใช้องค์ความรู้นี้ในการมาบูรณาการต่อการให้ความรู้ การบริการวิชาการ สิ่งเหล่านี้สร้างประสบการณ์จริงแก่นักศึกษา จึงเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากแหล่งข้อมูล แหล่งความรู้ที่มีอยู่จริงภายนอกห้องเรียน และเป็นวิธีการหนึ่งที่เป็นสื่อกลางให้นักเรียนได้เรียนรู้จากของจริง สามารถเข้าใจสิ่งที่ป็นรูปธรรมได้ดีและเร็วกว่า (Edgar Dale, 1946 cited by Tassanasri, 2007)เช่นเดียวกับการศึกษาของ Phrompradit (2019) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ประสบการณ์จริงวิชาการบริหารการพยาบาล 1 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สวรรค์ประชารักษ์ นครสวรรค์ จำนวน 161 คน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์จริง ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีการตัดสินใจเลือกเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการคิดอย่างมีขั้นตอน และ เกิดการเรียนรู้ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และการศึกษาของ Makmeesap (2010) ศึกษาผลการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาพบว่า คะแนนความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาที่มีการจัดการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหามีค่าคะแนนสูงขึ้นสอดคล้องกับการศึกษาของ Sarea et al (2017) ศึกษาการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลาพบว่าการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุง

ศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา การเสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สืบสานการแสดงศิลปะและวัฒนธรรม มีความเข้าใจเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น และรู้สึกทึ่งในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมสืบไป

สรุปผลการวิจัย

จากการประเมินผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ก่อนและหลังเข้าร่วมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะทางวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการสนทนากลุ่ม (Focus group) และการสะท้อนคิดรายบุคคล พบว่านักศึกษาที่ได้รับการเรียนการสอนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนการบูรณาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวัฒนธรรม ของนักศึกษาหลักสูตรของนักศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา มีผลการสะท้อนคิด และให้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มว่าการจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบการสอนแบบบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนสามารถเพิ่มสมรรถนะทางวัฒนธรรมการนำผลการวิจัยไปใช้

1.เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการศิลปวัฒนธรรม รายวิชาการสร้างเสริมสุขภาพและรายวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะรายวิชาในหมวดวิชาชีพเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านพฤติกรรมและเน้นศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ควรส่งเสริมการเรียนการสอนเพื่อสร้างสมรรถนะทางวัฒนธรรมในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้อง และมีการปฏิบัติจริงจะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดสมรรถนะทางวัฒนธรรมที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ ใช้เพียงแบบวัดสมรรถนะทางวัฒนธรรมควร ซึ่งอาจไม่ได้ประเมินสมรรถนะทางวัฒนธรรมที่แท้จริง จึงควรใช้วิธีการอื่นร่วมด้วย เช่น การสังเกต การวิจัยเชิงคุณภาพ
2. ควรมีการเพิ่มการทดลองเชิงเปรียบเทียบเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เปรียบเทียบให้เกิดองค์ความรู้ต่อไป
3. ควรศึกษาความคิดเห็นจากผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มเติม ถึงประโยชน์และการนำความรู้จากการศึกษาจากประสบการณ์จริงกับการนำไปใช้ในการทำงาน เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

References

- Campinha- Bacote, J. 1999. A Model and Instrument for Addressing Cultural competence in Health care, *J. Nurs.Educ.* 38(5): 203 – 207.
- Hiranchunha, S. et al. 2007. Cultural Competence in Nursing: concept to practice. *Thai journal of nursing Council.* 22(1): 9 -27. (in Thai)
- Makmeesub, D. 2010. Study of Thinking effect Critical thinking and Learning achievement with Integrated learning using Problem solving processes academic selection and use of Instructional media for undergraduate students. Master of Education Thesis: Silpakorn University. (in Thai)
- Phrombuasri, P. et al. 2014. Teaching Integrated Development Students are provided with Humanize care service. Bangkok: CharanSanitwong Printing. (in Thai)

- Phrompradit, T. 2019. "Guidelines for Teaching and Learning by using Real experience in Nursing administration 1 ". **Journal of Boromarajonani Nursing College Sawanpracharak Nakhonsawan**. 6(1) : 65 - 67. (in Thai)
- Sarea, R. et al. 2017. "Integration of Learning management Teaching and Preserving arts and culture of Bachelor of Public Health Program students Department of Dental Public Health Sirindhorn College of Public Health, Yala Province ". **Journal of Nursing College and the Southern Public Health College**. 4(2) : 151 - 159.(in Thai)
- Sirindhorn College of Public Health, Yala Province. 2017. **Plan to Maintain arts and Culture Academic Year 2017**. Yala: Student Affair and maintain arts and culture Sirindhorn College of Public Health, Yala Province. (in Thai)
- Siriphan, S. 2011. **Development of teaching and learning styles that focus on Cultural Competencies of Nursing Students**. Doctoral Thesis in Education: SukhothaiThammathirat Open University. (in Thai)
- Siriphan, S. & Choodam, S. 2015. "Development of the Model Teaching and learning that Promotes cultural competencies of Nursing students in Nursing pregnant women in the Three southern border provinces ". **Journal of Nursing, Ministry of Public Health**, 25(1):54 - 69. (in Thai)
- Songwatana, P. et al. 2009. **Curriculum Development for Promoting Cultural Competencies of Nursing Students**. Faculty of Nursing Prince of Songkla University, Songkhla. (in Thai)

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564)

Thatsanasri, P. 2007. Teaching materials.n.p. (in Thai)

Timsuwan, B. &Sunsern, R. 2012. "Integration:Paradigm in Educational
Quality assurance ". **Journal of Nursing and Education**, 5(2):
2-13. (in Thai)